

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. V. Christo nato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

magna, rorem magnum; luce mea
 magna, radium magnum; igne meo
 magno, flammam magnam; horto
 meo magno, florem magnum; ne-
 more meo magno, arborem magnā;
 vineæ meæ magnæ boti ū magnum;
 cellę meæ magnę odores & vina ma-
 gna? Cōcede hæc mihi magna, sum-
 mi Regis mater, sponsa, filia virgo
 magna; æternum que fruar beneficio
 hoc tuo diues, memori que æternū
 memoria laudes decantem tuas ter-
 ris cæloq; refigendas.

CAP. V.

Christo nato.

INANI vanaveludor imagine, &
 mentitur stabulum; an vero nun-
 tiat? Nam quæ hæc regia est, aut di-
 gnus Amori meo locus? vbi satelles
 & purpura, vbi aulæa, aut auro la-
 quearia grauida? vbi

Distin-

Distinctum vario nitore marmor
 Percurrit cameram, solum, fenestras?
 Ac sub versicoloribus figuris
 Vernans herbida crusta saphiratos
 Flectit per prasinum vitrum lapillos?
 Stabulum video, præsepe, asinum,
 bouem. Alto reliqua si'entio pera-
 guntur. Vbi genialis apparatus, vbi
 famulantium turba? & si regia est,
 non in clame Seruuli

Rutilum toreuma bysso

Rutilusq; ferte blattas,

Recoquente quas ahenis

Mel: bæa fusat vnda:

Opulentet vt meraco

B:bulum colore vellus.

Niue pulciora lina

Gerat orbis, atq; lauris

Hederisq; pampinisq;

Viridantibus tegatur:

Epulas superbiores

Humeris ferant onustis.

Patera, scyphi, lebetes

Sopient falerna nardo.

14. CAROLI SCRIBANI

Tripodasq; cantharosq;

Rosa sutilis coronet.

Vbi musica & ludi æraque fistulata,
& animata fila pulsu? vbi quidquid
Regem regiamque redolet, diemq;
genialem natrem video paruulum-
que vberibus implexum, sinu ludē-
tem, inter alta præsepia. Rusticam
video casam, antraque sola matre &
puero lætabunda & seipsis iam ma-
iora. Credas prodigiosum fontem
tuba excitum supra margines intum-
mescentem hilaritadinem testari.
Ornatus omnis exulat. Quasi cæli
non alio egeant ornatu, quam ma-
gni sui numinis. Et non omnis or-
natus cælo illatus ad illum cæli So-
lem tenebrescat? Non iniuriam irro-
get huic terrestri Bethleemitico cæ-
lo, qui extra hunc puerum matrem-
que ornamenta deferat, ornamenta
quærat? Verùm antra & stabulum,
quid sonant regium? quasi à loco or-
natus Regi. Malo à Rege loco. Et

non

non stella duce Regem hic esse do-
 ceor? quæ signatio testatio? aut mē-
 tiri stella potest magni famula Dei?
 & non elingue sidus omni stilo aut
 voce clarius intonat regiam, Regē,
 Deum? quid Angelorum voces glo-
 riam altissimo decantantes, homini-
 bus pacem? quid pastores grata Do-
 mino Regique munera deferentes?
 quid virgo mater virgine vtero, vir-
 gine lacte & vberē? non Regem il-
 lum eloquitur? felicia vbera virgine
 distenta rore! beatum vterum virgi-
 gineo foecundatum partu! dum vir-
 ginea ludit inter basia, virgineasque
 matris purpurat filius genas, casta que
 castis imprimit labris oscula; dum
 non ingrato virgineo errore inerrat
 capiti, dulceque virgineo collo virgi-
 neum pendet pondus; cū nunc dex-
 tra nunc sinistra sedet virgine; nunc
 virgine salit sinu, nunc ē matris ge-
 nu adblanditur nutritio, vultumque
 oculosque frontemque premit, casta-

que dissuauiat ora, quid nisi amorem
 meum loquitur quem quærit anima
 mea? tenebo illum, nec dimittam,
Cant. *donec introducam illum in domum ma-*
3. *tris mea, & in cubiculum genetricis mea.*
 Si non in vacua penetralia, nullius
 saltem nisi amore grauida. Ample-
 ctarq; dilectum meum, fouebo ge-
 nibus, oraque, qui non possum lacte,
 rigabo lacrymis: & cum nulla mihi
 casto grauidata rore fluant vbera, o-
 culorum laxabo sinus. Non promit-
 to virgineos, spondeo turturis mei
 viduos.

Felicem diem, qua amplectar di-
 lectum meum, qua infigam casti pu-
 doris oscula, qua teneras plantas
 dissuauiat o basis, qua manus illius
 tornatiles aureas, digitosque ebore
 candidiores purpureis figam labris:
 qua membra à virgineo matris vte-
 ro recentia, virgineo antè purpureo-
 que rore pasta, virgineoq; exinde la-
 cte alumnata, sinu manibusque fo-
 uebo

uebo meis! quando beabor hac felicitate, conniuente matre, plaudentibus angelis, arridente nutritio, stupente cælo? quando mille figam basia? quando inuoluam cordi, cunarum vice, quando pro fasciis stringam brachiis, pro culcitra subster nam pectus, pro puluillo genas? quando ab amoris fornace calentia felicia que figam refigam que oscula? quando frontem fronte, manibus que arctabo manus? quando basiorum legam vestigia impressionibus purpurata? quando stabit dulce pondus genibus? quando suavis pende bit collo sarcina? ô dies! ô hora! fortunata dies. Cælum mihi, non dies, & cælo carior dies. Æterna hanc mihi diem Amor meus. Ego te semel mihi concessum reddam dilectæ genitrici tuæ? ignosce mater; mihi natus, mihi datus puer est. Non reddo. Quod si vim feceris; morior. Sin pergis depositum poscere, vltimum

C. s. saltem

saltem hunc spiritum pia lege mater,
 & vberibus conde, vt hauriat hunc
 filius tuus, Amor meus, permistum
 virgine lacte tuo. Beatum me, si tam
 suauis molliq̄ue vberum monumen-
 to amore languidam, condideris a-
 nimam, quam primo virgineo su-
 ctu hauriat Amor meus. Quàm sua-
 uiter tunc vterque virgineis incum-
 bemus vberibus tuis, anima hæc
 mea, & Amor meus, Amor tuus, vir-
 gineo beandi lacte tuo? ô dies! pro-
 perate mei dies, currite tempora.
 Quàm suauia imprimemus oscula
 ego & Amor meus? quàm benè mis-
 centur casta & poenitentis labra? ô
 iterum fortunati dies! phi seculum,
 sceptraque regia, & inimica Dei ca-
 ro. Amor meus mihi, & ego illi, qui
 pascitur inter vbera. O genitrix, ô
 genua, ô vbera rore caelesti plena!
 ô stupor, & portentorum omnium
 portentum maximum! pendet ab
 vberibus Deus, cuius nuta librata

hæc

hæc pendula stat caditque machina.
 Virgine lactatur rore Deus. Stupescite
 Angeli & tu vniuersi series. Pendet
 ab vberibus virginis matris, conditor
 Deus. Ille virginea implet sugitque
 vbera, pater & filius, conditor & filius.
 Ille æternitatis suæ manibus figulat
 sibi matrem, è cuius non iam costa, sed
 carne ac sanguine, carnem sibi ad
 sanguinem adaptaret, figulus factus &
 opus. Cæli illum nec terra capiunt,
 nec mille cælorum terrarumque spatia;
 & angustissimus tenellæ virginis
 virgineus clausit vterus.

Quid desideramus miracula? poterunt
 cælo maiora nasci, sperari maiora?
 Ille cælorum gloria, beatarum mentium
 voluptas vnica, ab vbere pendet infans;
 stabulo pro regia pastoribus pro
 administris spiritibus, vberibus pro
 Patris sinu contentus. Quid mihi
 narratis cælum Angeli? commigrauit
 in stabulum cælum, vt

iam si delicias velitis cæli, stabulum
vobis & præsepia petenda sint. An-
helabam antè ad vos & subsidia spe-
rabam cælo. Vertimus hac die vices,
& mutuari vos video à nobis cælum.
An non cælo potimur, qui cæli Do-
minum stabulo clausimus? qui pen-
dentem illum videmus inter ybera?
qui non pedes cum Magdalena, non
manus latu: q; cum Thoma, sed toto
cum virgine matre ambimus corpo-
re, totis constringimus brachiis? me-
ritò terris occinitis pacem, quibus
concessus est Dominus pacis? nimi-
rum vos illum quærebatis, & tam-
quam cælo profugum, stabulo inue-
nistis reclusum. Vt iure optimo bea-
tos decantetis homines, ad quos mi-
grauerit cæli gloria, voluptas vestra,
Amor meus. Non vltra deprecor cæ-
lum vestrum, permittite mihi cælum
meum. A deo q; æternùm permitto
vobis cælum vestrū, si æternùm frui
liceat in stabulo cælo meo. Vbicum-
que

que enim amor meus est, cælum mihi est. Eriam inter ignes cælum mihi erit, si amore in illis fruatur meo. flammæ proinde & omne carnificis ingenium ludi mihi sunt, si dilecto fruatur meo: infelixque ad eò seculorum æternitas cælum mihi erit, si æternum in illa fruatur natali dilecti mei die, si Bethlehem mihi claudat latus, si præsepia cingant, si in hac ceruice ludat Amor meus, si toto procumbat pectore Magdalene suæ, Thomæ sui, Petri sui, Publicani sui, latronis sui, si semel possessionem aduerit, æternumque tenuerit cordis huius Amor meus. Qui ubi ubi fuerit, cælum mihi erit, tantum audiat hæc vota mea inter Angelicos concentus, Pastorum munera, matris vbera dilectus meus, beatusque me æterna fruitione sua sponfus iam factus animæ meæ, in die lætitiæ cordis mei, in die qua desponsauit illam mihi Pater eius, carnem iam de carne, sanguinemque de sanguine.

sanguine

sanguine, os de ossibus meis. Ut ex-
 clamare liceat, Veni Sponse mi, dile-
 cte mi, ascende per desertum arenis &
 exsuccidi pectoris mei, per agrum
 hunc scrupulosū, per meras rubinas,
 Cant. 3 senticeta & tesqua, sicut virgula fumi
 ex aromatibus myrrha & thuris & uni-
 uersi pulueris pigmentarii, ut ex deserto
 steriliq̄ue corde pingua tibi grataq̄;
 surgant pascua: nam & in illo, cuna-
 rum loco, lectulum parauit tibi; sexa-
 ginta illum fortes ambiunt pœnitentiæ
 lorica armati, omnes tenentes gladios,
 secures delictorum meorum, & ad
 bella doctissimi, quibus aduersaria pel-
 lant agmina inimica tibi. Nonne
 iam antè ascendisti per desertum
 cordis mei, immanissimis scelerum
 feris inhabitatum, fragrans vnguen-
 tis optimis, cum traheres me in odo-
 rem vnguentorum tuorum? cum à secu-
 li vanitatibus introduceres immetē-
 tem me, ac iam tum ignarum consi-
 liorum tuorum, adeoq̄; & reluctan-
 tem

AMOR DIVINVS. 63

rem in cellaria tua; exultantem post-
modum & lætantem, & cantantem
in die desponsationis meæ? cùm au-
dientur illæ voces tuæ; Nigra es, sed
formosa sponsa mea. Et quis mirate-
tur me nigram? decolorauerat enim
me ignis concupiscentiæ meæ, exco-
quens vsq; ad scotiam robur meum,
nec ossium medullis parcens. Sed &
filia matris meæ pugauerant con-
tra me, vt ruina mihi fuerit ex me.
Quid facerem? desperare, fatuum e-
rat: resumptis proinde viribus ani-
moque quæsiui noctibus dilectum
meum suspiriis grauis, cùm innata-
sem fontibus oculorum meorum,
caput meum plenum rore, & cincinnati mei *Cant.*
guttis noctium lacrymarum mearum. *s.*
Sed & eodem flumine laui pedes meos
delictorum fordibus prægrauatos,
manusq; mee stillauerunt myrrham, &
digiti mei pleni myrrha probatissima.
quare & fasciculus myrrha dilectus meus *Cant.*
mihi, inter vbera mea commorabitur, *l.*
quasi

Cant.
1. quasi illum nec inueni. Inuenerunt
 uero me custodes qui circumeunt ciuita-
 tem, percusserunt me, & vulnerauerunt
 me. Ita ab oculis reliquisque custodie
 administris, quibus concredita hæc
 ciuitas fuerat, grauiam damna vulne-
 raque tuli, ut, nisi dilectus meus me
 duxerit in domum genitricis suæ, do-
 netque mihi non poculum ex uino condi-
 to, & mustum malorum granatorum suo-
 rum, sed uerba uirginis matris suæ,
 ponatque me ut signaculum super cor
 suum, ut signaculum super brachium
 suum, æternum miser perierim. Nec
 potuit huic tutelari propugnaculo
 commodior designari locus Bethle-
 hemitico stabulo, in quo lectulum
 strauit dilecto meo, cuius columnæ
 uirginæ fecunditatis argenteæ; re-
 clinatorium submissionis & obedi-
 entię promptę aureum; ascensus in-
 genui pudoris, intactæque uerecundię
 purpureus; reliqua caritate constrata
 iacent: quæ potenti robore suo amo-
 rem

rem meum eripuit cælo, dedit terris,
 & quidem in stabulo, ne aut regia ex-
 cluderet potētia, aut validis urbium
 mœnibus. Nunc patent aditus, rese-
 rata planaq; sunt omnia. Nulla hîc
 nouercalia claustra, nullæ inuiz ru-
 pes, non montes nubibus superstan-
 tes.

Quis ergo mihi neget Amorem
 meum cælis concessum, matre virgi-
 ne datum? Fruere anima mea, tuus
 est qui stabulo natus est. Communia
 hæc præsepia sunt, faciles cunæ, be-
 nigna mater, nutritius paratus. Cui si
 dederis tacitas amoris lacrymas, si
 densata languentis animi suspiria, si
 submissæ mentis gratuita vota; pate-
 bunt intima regię huius magnę, nul-
 li magis quàm lacrymis dulce cadenti-
 bus, quàm suspiriis alte mananti-
 bus, quàm votis promptè delatis,
 quàm precibus inter illa ductis re-
 cludenda. Aude & ingredi anima
 mea, & post suspiriosas noctes, post
 voti-

voti-

66 CAROLI SCRIBANI

votiuos dies, post fontes & oculo-
rum torrentes frueri dilecto tuo.
Largire hoc mihi virgo mater, & tu
Amor meus, vt in Bethleemitico cæ-
lo inter vbera virginis genitricis tuæ
eternum fruam amore tuo, teque ipso
fruam æternum Amor meus.

CAP. V. I.

Votum Christo in cunis.

Deliciarum mearum Bethlehem,
cordis mei gaudium, & suspiri-
orum dulce leuamen, Emedullata
mentis imber fecundus, exsuccidi-
peccatoris ros matutinus, ingens lan-
guentis robur animi, prostratarum
que virium felix reparatio. Amo te
mea domus, templum meum, cæ-
lum meum. Dulce præsepium, dul-
ces panni. Felicia vincula, quibus in-
nectitur Amor meus. ô cunæ! ô luo-
res matris genitiq; risus! oculi! basia!
fortunatum scenum, cui pro molli
culci